

BIERKA (3) *sb f*

e pochylone.

pl G bierek (1). ◇ A biérki (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Mała kostka sześcienna lub łupany pręcik służące do gry; calculus, calculus lusorius, lapillum, scripulum Cn (3): Ato maż kořtki prawdziwe/ Tákież kárky śpráwiedliwe/ Lácno też nam y o byerki/ Dořtawřzy prątká liekierki BielKom F2v; Szata Opadla, Axamitu řzarego wzorzřřtego. w krzizowá kořtkę. na křztalt bierek. WyprKr 67v.

Zwrot: »grać bierki«: SŸn ieřcze niewyđzielony bęđąc w oycowřkięcy mocy/ [...] ieřli gałki álbo biérki/ álbo ktorą inną řzkodliwá grę gráiąc/ [...] co przegra: [...] řkázuiemy/ áby ná iego częřć álbo dźiał to było poczytano. SarnStat 707.

Szereg: »gałki albo bierki« cf »grać bierki«.

Synonim: gałka.